

Wat voorafging

De haven

Het was een mooie zomerse middag in het jaar 1667 geweest. Looki zat aan de grote tafel in zijn kantoor van **‘Handelsonderneming Alles voor een goede prijs’** aan de Boompjes in Rotterdam, bij de toenmalige Rotterdamse haven. Hij had die avond een *ding* uitgeschreven en hij zat te wachten tot zijn teamleden zouden arriveren. De Hollanders hadden goede zakengedaan door de Engelse vloot bij Chatham te overvallen en te decimeren. Hij dacht: wat een heerlijke chaos was dit weer. Daar wil ik meer van.

Het was bijna etenstijd toen Geri en Freki het kantoor binnenkwamen. Ze hadden uitgebreid boodschappen gedaan op de markt en ze groetten Looki luidruchtig. Looki dacht: dat was niet alleen inkopen doen, maar ook een wijnproeverij geweest.

Toen de wolven lekker de maaltijd aan het bereiden waren, liepen twee kleine tengere mannen met ravenzwart haar binnen. “En nog nieuws op het stadhuis, Muninn?” vroeg Looki.

“Nee, kaptein”, zei de ene man. “Ik denk dat Huginn meer weet, omdat er morgen een handels flottielje¹ uitvaart naar de Oost.” Looki keek de andere man aan.

¹ Een formatie van kleine oorlogsschepen

De Schaduwen

Valéry had al gezien dat Katrijn rode kringen onder haar ogen had. Dus ze besloot eerst maar eens wat vragen te stellen. “Je wilde wel weten wat ik in de nacht in deze kerk doe, maar jij zou ook thuis in de bedstee moeten liggen”, probeerde ze.

Katrijn keek naar Valéry en zag de oprechte bezorgdheid in haar ogen, dus ze besloot het hele verhaal te vertellen van de verdwijning van Jan en de rol van die zak hooi, Looki daarin.

“Looki”, zei Valéry. “Misschien een knappe blonde man, die veel jonger lijkt dan dat hij is?”

Katrijn zette grote ogen op. “Ken jij hem ook?”

“Oh, al meer dan 800 jaar”, zei Valéry. Ze zag Katrijn alweer bijna van de kerkbank glijden. “Houd je goed vast!” zei ze.

Tot haar verassing pakte Katrijn haar hand om zich vast te houden. Ze zag het ongeloof in haar ogen, maar Katrijn kon haar nieuwsgierigheid niet bedwingen. En die won het van haar angst. “Hoe oud is hij dan?” vroeg ze.

“Dat weet eigenlijk niemand. Hij was hier al toen de eerste mensen in Europa kwamen wonen.”

Katrijns ogen werden heel groot. “Is hij de duivel?” vroeg ze.

“Nee, niet de duivel”, zei Valéry. “Die is van het leven na de dood in de hel en eeuwig branden en zo. Looki is meer van de hel als we leven hier op aarde.” Ze moest zelf een beetje lachen om deze woordspeling.

“Ik zie het verschil niet echt”, zei Katrijn.

“Looki is de heer van Chaos”, verklaarde Valéry. “Hij is er altijd op uit om rotzooi te trappen.”

De Poppenkast

Katrijn was na de ontmoeting met Olivier de Ossaert nog een paar dagen in IJsselmonde gebleven voordat Waldrick en Valéry ook vertrokken naar hun nieuwe betrekking. Ze had gezien hoe Waldrick leerde schieten met de musket. In het begin, als Olivier het voordeed, veranderde hij van de schrik bij iedere knal van een musket, in Sleipnir. Toen Olivier vroeg of Waldrick niet beter als zijn nieuwe paard mee kon gaan, liet Waldrick de acht benen zien van Sleipnir. Die benen gezien hebbende, besloot de Ossaert dat ze beter nog even konden oefenen op het schieten. Valéry had toen voorgesteld dat het misschien beter was om Waldrick zijn oren af te dekken. Vanaf dat moment ging het al een stuk beter en vanaf dag drie had Waldrick behoorlijk kunnen schieten met een musket. Olivier had Waldrick ook getest op zijn andere vechtkunsten zoals met het zwaard, de dolk en de vuist. Maar na vier keer gaf hij dat maar op, want de oude baas was daar vele malen beter in dan hijzelf! Na vijf dagen waren ze met zijn drieën vertrokken richting Den Haag en stond Katrijn er even helemaal alleen voor. Ze zouden elkaar iedere maand een keer ontmoeten op de markt in Delft, omdat deze plaats nu eenmaal mooi tussen Rotterdam en Den Haag inligt.

Dus daarop ging Katrijn alleen naar Rotterdam. Toch wel makkelijk, dacht ze, dat ik nu kan vliegen. En zo vloog ze in haar droomvorm tot vlak voor de Oosterpoort. Daarna liep ze de stad in en kwam op de markt. Niet lang daarna kwam ze bij de Boompjes en zag ze de ingang van **‘Handelsonderneming Alles voor een goede prijs’**. Ze klopte aan. Het bleef even stil